

YLENMÄÄRÄINEN SÄLÄ KUORMITTAA

Se mitä koulussa tehdään, mitä siellä pitäisi tehdä ja mitä ei saisi tehdä kuuluvat lehtien vakioaiheisiin. Koulu kiinnostaa kaikkia. Yhdistyksillä ja etujärjestöilläkin on mielipide siitä, mitä koulussa pitäisi tehdä ja monet niistä kääntyvät ehdotuksineen suoraan koulujen puoleen. Kirjeitä saapuu kuorissa ja sähköpostissa: osallistukaa kampanjaan ja tehostakaa liikenneopetusta, suuhygieniakasvatusta, tunnetaita tai taloustaitoja, oppilaiden kehitysmaatietämystä, vastatkaa kyselyyn ja mitä milloinkin! Nämä ovat kaikki tärkeitä asioita ja jokaiselle oma asia on tärkein.

Viime Kunta10- tutkimuksessa huomattiin, että opetusalan ihmisiä kuormittaa työmäärän kasvu oikein todenteolla. Helsingissä noin neljäkymmentä prosenttia vastaajista oli sitä mieltä, että työmäärä on kasvanut yli sietokyvyn. Näin vastasivat erityisesti luokanopettajat. Toinen suuri huoli oli työväkivalta. OAJ:n valtuusto tarttui huoleen ja päätti että työhyvinvointikysymykset nostetaan esiin vahvasti.

Miten opettajan kuormittumista voisi estää ja lieventää riittämättömyyden tunnetta? Kyselyn ajankohtana otettiin käyttöön uutta opetussuunnitelmaa ja se toi paljon työtä opettajille. Digitalisaation haasteisiin vastattiin ja monta muutakin tärkeää hanketta oli kesken. Perustyön lisäksi on paljon sälää. Kuormituksen syitä löytyy.

Työtä täytyy rajata, eikä pelkästään työntekijän ja esimiehen välisessä keskustelussa. Mikä on perustyötä, mitkä ovat keskeisiä tavoitteita ja mikä on tehdään-jos-aikaa-jää- työtä? Kyse ei ole vain yksittäisen opettajan kuormituksesta ja riittämättömyyden tunteesta, vaan pitäisi saada aikaan myös yhteiskunnallista keskustelua. Täytyy keskittyä ja valita kaikista tärkeistä asioista kulloinkin tärkeimmät. Mitä suomalaislasten on välttämättöntä oppia?

HANNA NÄREMAA-PERÄLÄ

TYÖSUOJELUVALTUUTETTU

